

העותרים: 1. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר ואח'

ע"י ב"כ עו"ד טארק איברההים ו/או יוסי
וולפסון ואח' מהמוקד להגנת הפרט מיסודה
של ד"ר לוטה זלצברגר, רח' אבו עוביידה 4,
ירושלים, טל': 02-6283555, פקס: 02-6276317

נ ג ד

המשיב: מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים,
ירושלים

בקשה מטעם העותרים לצרף שני תצהירים נוספים

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאפשר לעותרים להגיש שני תצהירים נוספים שנגבו בתאריך 24.7.2002 משני עצורים הכלואים במחנה עופר, בנוגע לתנאי הכליאה והחזקה בו (התצהירים מצורפים לבקשה)

ואלה הם נימוקי הבקשה

1. העתירה הנוכחית הוגשה בתאריך 18.4.2002. כפי שנאמר בהודעת העותרים לבית-המשפט מתאריך 4.6.2002 (סעיף 2), אמנם חל שיפור מסויים בתנאים הפיזיים המחרידים במחנה מאז הגשתה, אך לדעתם עדיין מדובר בתת-תנאים אשר אינם עומדים בסטנדרטים מינימאליים מקובלים.

2. בתאריך 24.5.2002 נגבו שני תצהירים משני עצורים הכלואים במחנה בנוגע לתנאי הכליאה. חשיבותם של תצהירים אלה נעוצה בכך, שהם מראים – בנוסף להתרשמות נציגי העותרים מתנאי הכליאה בביקורם במחנה בתאריך 22.5.2002 – שהתנאים במחנה עדיין – עד היום – תת-אנושיים ואינם עומדים בסטנדרטים מינימאליים מקובלים.

3. מן הדין והצדק להיעתר לבקשה.

4. **תגובת ב"כ המשיב:** הבקשה נשלחה לב"כ המשיב, אך עד להגשתה לא ניתן היה להשיג את התייחסותו.

ירושלים 25 ביולי 2002

טארק איברההים, עו"ד

ב"כ העותרים

תדפיס תצהיר

אני הח"מ, ז.ח., ת.ז., לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני עצור במחנה מתאריך 11.6.02. אני נותן תצהירי זה בנוגע לתנאי המעצר במחנה.
2. **נושא הצפיפות:** כיום המצב באוהלים שנמצאים בערך 24 אנשים באוהל אחד ששטחו בערך 60 מ"ר. 12 אנשים ישנים לאורך האוהל בצד האחד ו-12 אנשים בצד השני. אין שטח הפרדה בין כל דרגש ודרגש, כך למשל אם העצור אוכל אין לו מרווח לשים את הצלחות וכלי האוכל. רוחב כל דרגש 60 ס"מ בערך ואורכו 180 ס"מ לכל עצור יש רק מרווח של 60 ס"מ שהוא רוחב הדרגש עצמו, זאת ותו לא. אין מקום לשים חפצים אישיים, אין אפשרות לנוע באוהל בכלל, הצפיפות היא מאוד קשה. כאשר מזג האוויר חם, רוב הזמן אנו מבליים באוהלים, ולכן הצפיפות היא בעיה קשה בשבילנו. אנו אוכלים מחוץ לאוהלים כי אין אפשרות בכלל לאכול בתוך האוהלים בגלל הצפיפות. בזמן השינה הידיים של העצורים נוגעות בגוף העצורים שלדיהם בגלל שאין מרווח ביניהם.

בכל תא כליאה ישנם חמישה אוהלים, שטח כל תא כליאה הוא 400 מ"ר בערך, כך שלאחר ניכוי שטיח האוהלים ($5 \cdot 60 = 300$) נשאר לנו מרווח של 100 מ"ר. שטח השירותים והמקלחת שבתוך תא הכליאה הוא 20 מ"ר, כך שנשאר לנו שטח ריק מחוץ לאוהלים רק 80 מ"ר ל-110 אנשים. זה מקשה עלינו במיוחד לאור הצפיפות בתוך האוהלים, כך שגם בתוך האוהלים וגם בשטח הריק ישנה צפיפות בלתי נסבלת, כי אין אפשרות שכל העצורים יהיו מחוץ לאוהלים בבת אחת.

3. **תנאים סניטריים:** ישנם 3 תאי מקלחות ו-3 תאי שירותים בתא הכליאה שמשמשים ל-110 אנשים בערך. בוקר ישנו תור גדול לשירותים, בערך 30 איש לכל תא שירותים אחד ולכן לפעמים אנשים ממתינים 30 דקות ויותר עד שיוכלו להיכנס לשירותים. לפעמים יותר 45 דקות וזה יותר מדי.

תאי השירותים והמקלחות מורכבות כך: בצד אחד ישנם 3 תאי שירותים ובצד השני ישנם 3 תאי מקלחות. כל תא שירותים אחד נמצא מול תא מקלחות אחד, כאשר גדר מפריד ביניהם. מתחת לגדר ישנה תעלה אחת לאורך התאים, שחלק ממנה בצד השירותים והחלק האחר בצד המקלחות. מי שמתמש בשירותים ומי שמתמש במקלחות משתמש באותה תעלה, כלומר המים "הנקיים" והמים "המלוכלכים" נכנסות לאותה תעלה. בכל תא שירותים יש ברז ארוך לשטיפת המים, לפעמים לא עובדים.

4. **חום:** בתוך האוהלים מאוד חם בגלל מזג האוויר החם אך בעיקר בגלל החומר שממנו עשוי האוהל וצבעו (שחור) כך שהאוהל הוא מעין חממה. גם בגלל הצפיפות הרבה בתוך האוהלים מאוד חם. אם מעלים את השרוולים של האוהלים, נכנס לאוהלים אבק ולכלוך וגם זה לא

עוזר כי המחנה מגודר (בגדרות) מפלסטיק כך שאין אויר שנכנס לאוהלים. פתרון בעיית החום הוא בהכנסת חשמל ומאווררים לאוהלים, 2 לכל אוהל.

5. אורך הדרגשים 180 ס"מ שזה לא מספיק, הרגליים שלנו באוויר. רוב הדרגשים אינם פלטה רצופה. גובה המזרן הוא 5 ס"מ, כך שהגבות שלנו מרגישים את העץ שמתחתנו.

6. מזון: האוכל לא מספיק. אנו נסמכים בעצם על האוכל מבחוץ ולא מה שמספק המחנה. מאפשרים לנו להכניס אוכל מבחוץ כמות האוכל לא מספיקה בכלל, אנו מביאים מבחוץ אוכל על חשבוננו.

7. ביגוד: אנו מכניסים מבחוץ ביגוד. המחנה נתן לנו רק תחתונים, אנו נסמכים על הביגוד מבחוץ. לפעמים אנו באותו ביגוד 20 יום.

8. אין חשמל. אנו צריכים חשמל.

9. יש זוחלים רבים במחנה – נחשים, עקרבים וכד... .

10. טיפול רפואי: הטיפול מאוד רע. יש מספר גדול של חולים. כל יום בא חובש ונותן כדורי משככי כאבים. יש הרבה חולים שלא מקבלים טיפול רפואי.

(-)

חתימת המצהיר

אישור

הנני מאשר בזה כי ביום 24.7.2002 הופיע בפני עורך דין טארק איברההים במחנה עופר, מר ז.ח. שזהה עצמו על ידי תעודת זהות מס' (המוכר לי באופן אישי), ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

(-)

עורך-דין

חותמת

תדפיס תצהיר

אני הח"מ, ת.ז. ...., לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני עצור מנהלי. אני מוחזק במחנה עופר מזה מספר חודשים.
2. אומנם תנאי המעצר במחנה עופר השתפרו לעומת המצב מלפני מספר חודשים. יחד עם זאת, התנאים עדיין בלתי אנושיים ובלתי נסבלים.
3. תנאים קשים אלו מלווים אותנו בכל פעולה במשך היום והלילה כפי שיפורט להלן.
4. כידוע לנו מוחזקים באוהלים. באוהל שאני נמצא בו, מוחזקים 28 עצורים. מספר כה גדול של עצורים גורם לצפיפות קשה אשר הופכת את השהות באוהל לבלתי נסבלת.
5. העצורים ישנים כל אחד על מזרון ברוחב של כ- 60 ס"מ. המזרונים צמודים אחד לשני ללא רווח כך שחופש התנועה של כל עצור מוגבל ביותר. בלילה, במהלך השינה, עצורים גולשים באופן בלתי נמנע לשטח של עצורים אחרים ונוצר מגע פיסי שמפריע לשינה ויוצר תחושות דוחק ומחנק.
6. בנוסף, האוהלים עשויים מחומר סנטטי אטום, דבר שהופך את האוהל לחממה. במהלך היום, הטמפרטורה באוהל אינה מאפשרת שהיה בו. פתיחת הפתחים אינה מועילה. גם בלילה, הטמפרטורה היא בלתי נסבלת. התחושה הרווחת היא תחושת מחנק. נשימות העצורים בצפיפות כזו גורמות להתעבות נוזלים על דפנות האוהלים.
7. כמעט מדי לילה אנו סובלים מלהקות יתושים שמגיעות ממזבלת ביתוניה הסמוכה. מובן שלא ניתן לנו כל תכשיר כנגד היתושים כך שלא נותר לנו אלא לסגור את מעט מפתחי האוויר שבאוהל ולהתגרד נמרצות.
8. בכל בוקר, אנו מתעוררים לספירה. לצורך כך, אנו נדרשים לצאת אל מחוץ לאוהל, לשבת על האדמה כשהגב שלנו בכיוון פתח הכניסה למתחם האוהלים. במהלך הספירה, מקיפים אותנו חיילים רבים, כולם חמושים בנשקים הדרוכים לכיוון שלנו. הספירה נמשכת כרבע שעה. כך שלוש פעמים ביום. ספירת הצהרים היא הכי קשה. הישיבה על האדמה הרוחת של צהרי יום מתחת לשמש היוקדת משך כרבע שעה גורמת לסבל רב.
9. במתחם שאני מוחזק בו, ישנם 3 תאי שרותים ו- 3 תאי מקלחת שמשמשים כ- 95 אנשים. אנו נאלצים להמתין זמן ארוך בתור על מנת להשתמש בשרותים ובמקלחת.
10. תנאי ההיגיינה בשרותים קשים. מדובר במתקן ללא אסלה (עם חור). אין זרימת מים לתוך החור אלא ברז מים בסמוך. לאחר הטלת הצרכים, כל עצור ממלא מים במיכל ושוטף את המתקן.
11. יש מחסור תמידי בנייר טואלט. כל יומיים, ניתן לכל 10 עצורים, גליל נייר טואלט אחד. גם סבון לרחצה לא ניתן במידה מספקת. מדי שבועיים, כל עצור מקבל סבון רחיצה אחד ופעם בחודש, סבון כביסה אחד.
12. מבחינת האוכל, אנו זוכים לשלוש ארוחות ביום. כארוחת בוקר, כל עצור מקבל ביצה, כוס תה וכמה פרוסות לחם. בצהרים, כל עצור מקבל מעט מרק, צלחת קטנה של אורז וברוב הפעמים חתיכת שניצל. בערב אנו מקבלים חומוס ללא טחינה שאינו ראוי לחיך אנושי. הארוחות המסופקות אינן משביעות, אינן מאוזנות ואינן מגוונות. כמנה הבשרית היחידה ביום אנו מקבלים כמעט תמיד שניצל. למזלנו, העצורים מבשלים לעצמם בנוסף קצת ירקות.

13. גם הטיפול הרפואי שניתן לעצורים לקוי ביותר, בלשון המעטה. אני לדוגמא סובל מנכות נפשית קשה. מדי פעם אני נתקף בהתקף ואני זקוק לטיפול הכולל בעיקר נטילת תרופות. לאחר הארכת מעצרי, נתקפתי בהתקף כזה. התלוננתי בפני האחראים על המחנה וביקשתי להיבדק על ידי רופא. רק לאחר שבוע, זכיתי לבדיקת רופא כללי (שאינו מומחה).

14. הריני לאשר כי זהו שמי, זוהי חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

(-)
חי' יו'

הנני לאשר בזה כי ביום 24.07.02 הופיע בפני עורך דין הישאם שבאיטה במחנה עופר מר ח המוכר לי באופן אישי ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו בני"ל וחתם עליה.

הישאם שבאיטה, עו"ד
מ.ר.